

Publicerad 2007-07-02 22:55 av Mini Vasilica

Så då kanske det är dags att ångra sig nu...

Det hände mig
något på våren.
Dumdristighetens kärna
hade blommat ut
och jag ville flyga.
Hoppa ut från stupet
och sväva ut i intet
mot oändligheten.
Men inget hände.
Mina fötter förblev
com cementerade
vid kanten.

Snurra, snurra och snurra
på hjulet.
Runt, runt och runt
går livet.

Så då kanske det är dags att ångra sig nu...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mini Vasilica med Poeter.se id #17243 innehar upphovsrätten